

وجود می آورد.

مسئولان فرهنگی کشور می توانند با حمایت از ساخت برنامه ها و فیلم های ماندگار و فاخر در حوزه دفاع مقدس، گوشه ای از معرفت نهفته روزهای جنگ تحمیلی را به تصویر بکشند. جایی که واقعا رزمندگان به باور رسیده بودند که برای ماندگاری اسلام و مسلمین می جنگند نه به طمع قدرت و جنگ افروزی!

این حقیقت واضح و روشن دفاع مقدس را می توان از پذیرفتن قطعنامه توسط حضرت امام (ره) پذیرفت که هیچ گاه انقلاب اسلامی به دنبال جنگ نبوده و فقط برای حفظ تمامیت ارضی و مام وطن پای به میدان کارزار گذاشته است. حالا که سه دهه از دوران جنگ تحمیلی می گذرد هنوز تلویزیون یک کار عمیق تأثیرگذار برای القای مفاهیم و معرفت های ناب جبهه های حق علیه باطل انجام نداده تا جوان امروز بهتر بتواند در مقابل شبهه افکنی های اهریمنان زمان سر بلند کند و فریاد بزند که چرا دفاع ما مقدس شد؟

غریب واقع شدن عرصه دفاع مقدس با آن همه شاخصه ارزشمند در تلویزیون و سینما به ضرر نسل جدید تمام می شود اما از آن رشادت های بزرگ مردان تاریخ که جان بر کف گذاشتند و نام شان را در تاریخ ثبت کردند، کم نمی کند. اما این واقعه بزرگ تاریخی به تکرار و یادآوری نیاز دارد. تکراری که نسل جوان هم بدانند در آن مقطع تاریخی چه اتفاقاتی در جبهه می افتاد

که سریالی به سختی برای این بزرگمرد تاریخ ساخته شد در جنگ تحمیلی بسیار وجود دارند. جوان امروز به مفاهیم آن دوران بسیار نیازمند است، چرا که رسانه های غربی به دنبال از بین بردن آن آرمان ها و ارزش های بلندند. هر روز برنامه ای را ترتیب می دهند که طعم شیرین مفاهیم ارزشمندش را با دروغ پردازی های نمایشی، تلخ کنند. حالا چرا این آثار جذابیت دارند. فیلم اول می شوند و مردم با قهرمانان شان هم ذات پنداری می کنند؟ یا اینکه چرا آنقدر ضرورت دارد امروز

را در تاریخ ثبت کردند، کم نمی کند. این واقعه بزرگ تاریخی به تکرار و یادآوری نیاز دارد. تکراری که نسل جوان هم بدانند در آن مقطع تاریخی چه اتفاقاتی در جبهه می افتاد.

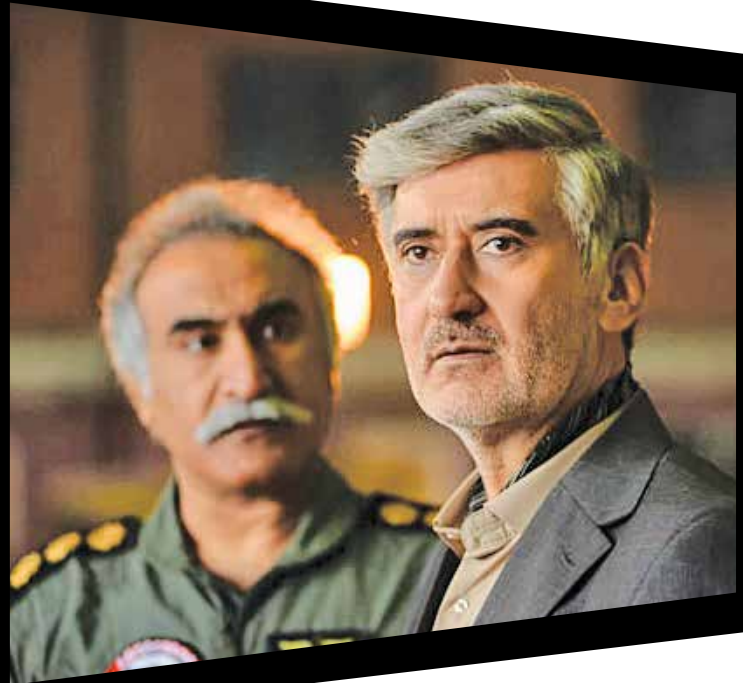
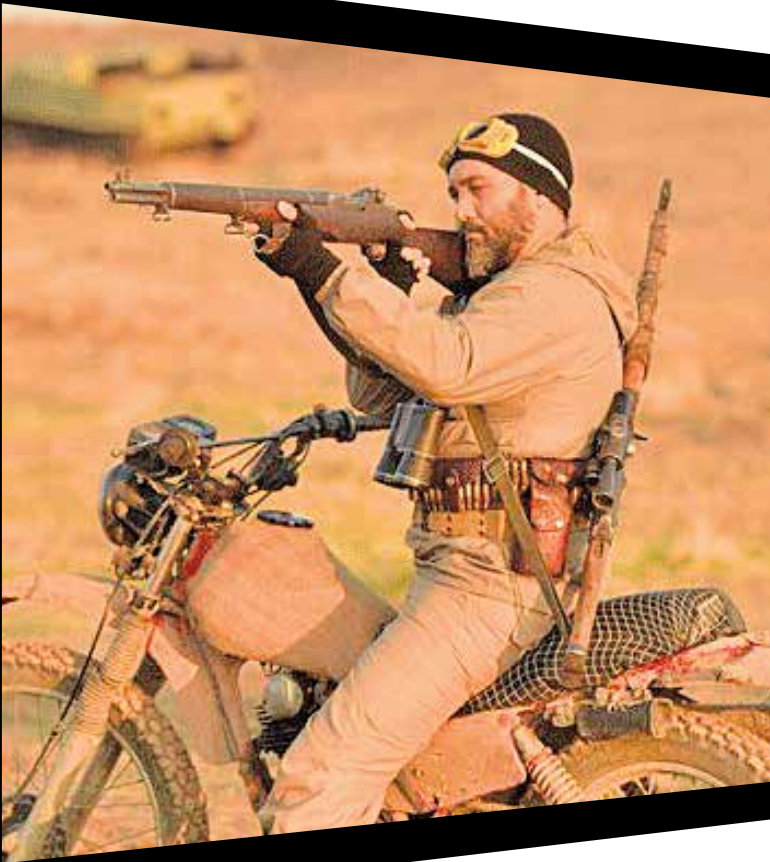
سینما و صدا و سیما وظیفه فرهنگ سازی های باشکوه و مؤثر در جلوگیری از اتفاقات ضدفرهنگی غربی ها را برعهده دارند. هنوز در سریال یا فیلمی آنقدر مؤثر و عمیق نپرداختیم و نگفتم و نشان ندادیم که جوان امروز متوجه شود که چرا به دفاع ما می گویند «مقدس»؟

فیلم سازان گران سنگی در این حوزه کارهایی را ساخته اند که هنوز ماندگارند اما چرا به جای

چرا که هر باره در خبرهایشان می آید و برخی از این کارها هنوز در مرحله تحقیق و نگارش اند و معلوم نیست چه زمانی راه می افتند؟ موضوع مهم تری از حفظ و تمامیت ارضی کشور وجود دارد؟ در حالی که برخی از سازندگان این آثار گلایه دارند که توسط پشتیبان و دست اندکاران مربوطه، حمایت نمی شوند، هنوز اصرار داریم از تاریخ قاجاریه کارهایی بسازیم. روایت آن تاریخ تمامی ندارد. بودجه و امکانات برای ساخت این کارها بسیج می شود اما معرفی شهدا هنوز زمین مانده!

آنقدر فیلم سازان جنگی برای ساختن اثرشان بارها به سختی کار را به سرانجام رسانده اند که گاه ترجیح می دهند یا کار نکنند یا به سراغ این کارها نروند. اتفاقی که برای یدالله صمدی در جریان ساخت سریال «شوق پرواز» افتاد یا فیلم سازی مثل «احمد مرادپور» که در خیبر، حصر آبادان و عملیات رمضان و والفجر و خیلی از اتفاقات دیگر جنگ را فیلم برداری و عکاسی کرده اند، اما این روزها نمی خواهند حتی گفت و گو کنند.

برای معرفی شهدا و روایت جنگ، کم کاری شده و این غفلت و کوتاهی محرز است. همه مقصرند، چه آن فیلم سازی که به ساخت چند اثر آپارتمانی کلیشه ای و تکراری بسنده می کند چه آن نویسندگانی که امروز را به دیروز ترجیح می دهد، چه

آن تهیه کنندگانی که فقط ادعای رزمندگی دارد و از این راه برای منافع شخصی اش بهره می برد و چه آن مدیر و مدیرانی که برای ساکت کردن عده ای چغیه کردن می کنند و فریاد می زنند ما حافظ ارزش های دفاع مقدس هستیم اما امسال می رود و سال دیگری می آید و باز هم خبری نمی شود.

وقتی بازیگری از بی توجهی نسبت به امکانات جنگی و قابل استفاده در ساخت کارهای نظامی و دفاع مقدسی گلایه می کند یا نویسنده و کارگردانی مثل احمد مرادپور از در اختیار قرار گرفتن اسلحه و چند وسیله کاری در ساخت کار دفاع مقدسی ناراحت اند، همه گویای این است که پشتیبانان این عرصه، بیشتر از عمل به دنبال کار تبلیغاتی اند.

هرچند غریب واقع شدن عرصه دفاع مقدس با آن همه شاخصه ارزشمند در تلویزیون و سینما به ضرر نسل جدید تمام می شود اما از آن رشادت های بزرگمردان تاریخ که جان بر کف گذاشتند و نام شان

تکرار مکررات دوباره دست به کار نمی شویم کاری جدید و اتفاقی جدید را خلق کنیم؟

هنوز فیلم سازی در خانه نشسته اند و منتظرند سوژه و طرح خوب و اندیشمندانه ای تصویب شود، شرایط آن را فراهم کنند و دوباره پشت دوربین قرار بگیرند. اگر نگاهی به دور و برمان کنیم این سؤال برایمان به وجود می آید چرا کارهای فاخر تعدادشان به انگشتان دست رسیده؟ در صورتی که دفاع مقدس و خیلی از اتفاقات دیگر مذهبی و دینی ما هزاران درس و آموزه ناب در درون شان نهفته است. استفاده فرهنگی و هنری از این دریای بی کران معرفت، حتما برای اصلاح سبک زندگی جامعه نیازمند این آموزه هاییم.

قهرمانان و سلحشوران بسیاری در دوران دفاع مقدس فقط نام شان را شنیده ایم و از کنار خاطرات شان گذر عبور کرده ایم، مثل شهید بابایی

به آنها پرداخته شود؛ چون این فیلم ها جلوی شائبه افکنی رسانه های معاند و گستردگی ابهام های مجازی بی پاسخ را می گیرد.

هنوز سؤال های بسیاری است که اصلاً چرا جنگیدیم و چرا ۸ سال جنگ ادامه پیدا کرد و اصلاً چرا آنقدر به این دفاع بها می دهیم و می گوئیم دفاع مان مقدس بوده است؟ البته فیلم سازان گران سنگی همچون مرحوم رسول ملاقلی پور و ابراهیم حاتمی کیا کارهای هنری درخشانی را به یادگار گذاشته اند.

دفاع مقدس هزاران درس و آموزه ناب در درونش نهفته است که استفاده فرهنگی و هنری از این دریای بی کران معرفت تأثیرات شگرفی در تربیت، تعلیم و اصلاح سبک زندگی جامعه به

البته ما در این سال ها کارهایی هم ساخته ایم که هنوز به آنها ارجاع می شود. با اضافه شدن «موقعیت مهدی»، «دسته دختران» و حتی «هناس»، «تک تیرانداز» و «منصور» قهرمانان و نگاه های جدیدی هم به این عرصه اضافه شد. اما چرا هنوز مردم «عقاب ها» و «موج مرده» و «آژانس شیشه ای» را دوست دارند؟ چون از آن اصالت و شجاعت در پرداخت برخوردار بودند.

همچنان رکورد فیلم در تعداد مخاطب با فیلم های دفاع مقدسی دهه ۶۰ است. دوره ای که می توان لقب جایگاه افسانه ای سینمای ایران را روی آن گذاشت. هیچ وقت از خاطره ها فراموش نخواهد